

Č.j.: VS-1318/835.3/2-2013

Praha dne 7.01.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal – Tunisko, státní občan Tuniské republiky, trvale bytem 1

takto:

žádosti výše jmenovaného žadatele o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“) podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Úřadu městské části Praha 3 (dále i „ÚMČ“) dne 2.05.2013. Žadateli byl povolen trvalý pobyt na území ČR dne 18.10.2005. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 29.05.2013.

Dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 74 tohoto zákona řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti citovaného zákona pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. s tím, že u žadatele v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona (dále i „zákon o státním občanství“).

Žadatel byl usnesením o přerušení řízení o jeho žádosti na dobu 30 dnů, vypraveným dne 8.08.2013 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), informován o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 29.05.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství ČR. Byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí, a dále že si podle § 33 správního řádu může zvolit zmocněnce. Jmenovaný pak byl uvedeným usnesením požádán o předložení konkrétních dokladů a podání informací,

jež dané usnesení přesně specifikovalo. Zároveň jím byl zpraven o tom, že MV zaznamenalo jeho nesložení předepsané zkoušky z českého jazyka a z toho plynoucí nedoporučující stanovisko ÚMČ, jakož i o možnosti prominutí splnění dané podmínky podle § 11 odst. 4 předchozího zákona o státním občanství v případě, že by bylo možno posuzovat jeho žádost jako případ hodný zvláštního zřetele, k čemuž mu bylo doporučeno podat vysvětlení, proč by mu nesložena zkouška z českého jazyka měla být prominuta.

Jmenovaný na předmětné usnesení o přerušení řízení reagoval svým podáním s přílohami, jež Ministerstvo vnitra obdrželo dne 11.09.2013. Z předložených dokladů a žadatelových písemných vysvětlení rozhodující orgán dospěl k následujícím závěrům, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí.

Žadatel je držitelem tuniského cestovního pasu č. _____ s platností od 27.09.2010 do 26.09.2015, jakož i průkazu povolení k pobytu č. ____ s platností do 13.10.2015. Dle dotazníku k žádosti o státní občanství pobývá dlouhodobě na území ČR od srpna roku 2005. Jmenovaný již dne 5.02.2005 v Tunisku uzavřel manželství se státní občankou ČR. Toto bezdětné manželství bylo rozsudkem OS pro Prahu 8 ze dne 8.03.2011, který nabyt právní moci dne 20.06. daného roku, rozvedeno na základě žádosti žalobkyně ze dne 1.11.2010, když v té době oba manželé spolu již déle než rok nežili. V současné době žadatel bydlí na shora uvedené adrese v nájemním bytě se svou družkou, opět státní občankou ČR, s níž má syna _____, který se narodil dne _____. Žadatel v listopadu 2005 byl nejdříve veden jako osoba bez zdanitelných příjmů (OBZP). Koncem ledna následujícího roku nastoupil do K _____ v.o.s., kde byl zaměstnán tři měsíce. Koncem června 2006 nastoupil do hotelu H _____ na neupřesněnou pozici, kde pracuje do současnosti.

Ke stanoviskům státních orgánů k žádosti bylo zjištěno, že Odbor cizinecké policie Praha (dále jen „OCP“) z hlediska dodržování pobytového režimu nemá námitek k udělení státního občanství. Úřad městské části Praha 3 však udělení státního občanství jmenovanému nedoporučuje, a to zejména z důvodu neprokázání znalosti českého jazyka.

Ministerstvo vnitra v rámci správního řízení zahájeného za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., v úplném znění, je povinno zkoumat, zda jmenovaný splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 předchozího zákona o státním občanství. Podle něj státní občanství České republiky je možno udělit fyzické osobě, která splňuje tam uvedené podmínky, případně zákonné důvody pro jejich případné prominutí zakotvené v § 11 téhož zákona (od 1.01.2014 vyjma podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. b), jak je uvedeno výše).

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) citovaného zákona o státním občanství se od žadatele požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl za sebou nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Ze spisu je zřejmé, že jmenovanému byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 18.10.2005. Žádost o státní občanství byla podána dne 2.05.2013, tj. po více než pěti letech po povolení trvalého pobytu. Vzhledem k jeho nástupu do zaměstnání do hotelu H _____ koncem června 2006, kdy zaměstnavatel uvádí, že za něj hradí oba typy zákonného pojištění zaměstnance, lze

dovodit, že žadatel se po povolení trvalého pobytu převážně zdržoval na území ČR, a tedy danou podmínku splňuje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona o státním občanství je možno na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen Ministerstvem vnitra dne 30.05.2013, vyplývá, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že rovněž tuto podmínku splňuje.

Pokud jde o podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona, ze záznamu o pohovoru ze dne 23.04.2013, jímž byla prověřena jeho znalost českého jazyka na zmíněném ÚMČ, žadatel tuto znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb. neprokázal. Jmenovaný v reakci na výše uvedenou výzvu plynoucí z usnesení o přerušení řízení, uvedl za důvod pro posouzení jeho situace jako případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. skutečnost, že komunikace mezi hosty a personálem v hotelu H¹ převážně probíhá v cizím jazyce, a tudíž má potíže s psanými texty. Odhlédneme-li od skutečnosti, že neprobíhá-li pracovní komunikace v češtině, a tedy není znám důvod, proč by měl proto v češtině lépe mluvit než psát, ze stanoviska ÚMČ vyplynulo, že má nejen potíže s pochopením psaného textu, ale vzhledem k jeho nedostatečné výslovnosti mu ani nebylo rozumět. Žadatel není ve věku, kdy by již nebyl schopen zvládnout cizí jazyk země, ve které žije. Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. d) předchozího zákona o státním občanství proto Ministerstvo vnitra jmenovanému neprominulo.

MV se dále zabývalo otázkou, zda jmenovaný plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, jak to stanoví podmínka uvedená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) předmětného zákona. Žadatel do spisu doložil potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 1, které dokazuje, že ke dni 12.02.2013 není evidován Finanční správou ČR jako daňový subjekt. Výše pak bylo zmíněno dodržování pobytového režimu žadatelem, které plyne ze stanoviska OCP.

Pokud jde o platby povinného zdravotního pojištění, MV zjistilo následující skutečnost. Jak bylo zmíněno, žadatel byl od listopadu 2005 veden jako OBZP do konce roku. Měsíční zálohu pojistného za měsíc listopad ve výši 970,- Kč uhradil s mírným zpožděním, a to dne 15.12.2005. I na toto drobné jednorázové několikadenní lze vztáhnout zmíněné ustanovení § 11 odst. 4 předchozího zákona o státním občanství a Ministerstvo vnitra by v daném případě toto drobné pochybení v placení záloh zdravotního pojištění s ohledem na časový odstup a povahu pochybení žadateli prominulo jako případ hodný zvláštního zřetele. Vzhledem k tomu, že však jmenovaný nesplňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. d), aniž doložil důvody umožňující její prominutí, MV se případným prominutím podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zmíněného zákona logicky nezabývalo.

Na základě všech výše podrobně popsaných skutečností správní orgán dospěl k závěru, že žadateli státní občanství České republiky neudělí. Jmenovanému je

třeba dopřát potřebný čas k tomu, aby si osvojil český jazyk na potřebné úrovni, kdy nebude výhradně pracovní závislý na komunikaci v cizím jazyce, a to už s ohledem na jeho předpokládanou roli otce při výchově svého syna. Bez tohoto předpokladu mu nelze státní občanství udělit. Z daného důvodu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy